

CARTA DOMINICAL

4 DE JUNY DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA

La Trinitat

El punt final de la nostra vida, la de cadascun i la del món, serà una comunió de vida en l'amor, que avui només es viu al cel, en el cor de la Trinitat. Allí es compliran tots els nostres somnis, hi serem plenament nosaltres mateixos, allí igualment es realitzaran els somnis de Déu sobre nosaltres. Vam ser creats per a aquesta felicitat. Grans pensadors antics deien que aquella imatge de Déu que va quedar impresa en la persona humana en ser creada era justament l'empremta de la Trinitat.

Contemplar la Trinitat com el nostre destí últim, com el sentit de tota la nostra vida, és la millor ajuda per a viure el present i anar travessant totes les vicissituds que ens ofereix la vida de cada dia.

La icona de Rublev és potser la més coneguda, contemplada i "pregada" de totes les de la tradició ortodoxa. Va ser un gran do que el seu autor, pels volts del segle XV, fos capaç de "veure el Déu de Jesucrist" i expressar la seva contemplació en aquesta imatge, perquè poguéssim, també nosaltres, participar d'aquest goig i reviure des de lluny el que és aquesta comunió del més perfecte amor... La seva intenció era "que els homes que contemplin la Trinitat vencin l'odi que esqueixa el món". El teòleg laic, nascut a Sant Petersburg, Paul Evdokimov (1901-1970), a la vista d'aquesta icona va entendre el que significa la bellesa, és a dir, la bellesa de Déu.

La mirada típica de l'espiritualitat ortodoxa va veure, en l'escena dels tres àngels pelegrins que van ser allotjats per Abraham, la visita de Déu mateix Trinitat, que passa per davant de la nostra porta i espera que el convidem a entrar (cf. Gn 18,1-15; cf. Ap 3,20). De fet coneixem la Trinitat perquè el Déu de la nostra fe va voler viure entre

nosaltres en el seu Fill Jesucrist i romandre entre nosaltres en el seu Esperit.

Tots tres tenen el mateix rostre perquè són iguals en dignitat, encara que amb la missió i els atributs diferents. En el centre veiem Jesucrist (amb els colors de la túnica i el mantell propis, que representen la seva divinitat revestida d'humanitat), a la dreta descobrim l'Esperit Sant, diví revestit de mantell verd, perquè és la força renovadora del món. La composició suggereix un moviment que neix del Pare al Fill i torna al Pare per l'Esperit. Així s'esdevé amb l'amor de la Trinitat en la història. Per això es poden descobrir un cercle que engloba els tres personatges i un triangle en el seu interior, que distingeix i iguala les persones. La disposició de les figures descriuen un calze: estan celebrant l'Eucaristia. En l'Últim Sopar va ser quan, segons sant Joan, es va revelar Jesús com estimant fins a l'extrem (cf. Jn 13,1) i donant la seva vida pels seus amics (Jn 15,14).

Ja deia sant Agustí que en tot acte d'amor distingíem el qui estima, l'estimat i el mateix amor. Així és en la Trinitat. Però aqueixa taula eucarística que expressa la Trinitat està oberta, amb una perspectiva inversa, perquè qui contempla es vegi convidat a entrar-hi i participar d'aquest amor.

La Trinitat així representada és l'expressió d'aquelles paraules de Jesús davant els seus deixebles mentre pregava al Pare: "que ells siguin u com nosaltres som u... perquè l'amor amb què tu m'has estimat estigui en ells i jo estigui en ells" (cf. Jn 17,21-23).

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Felíu de Llobregat